

NAZIV NATJEČAJA:

Natječajni program za izradu idejnog rješenja uređenja, likovnog postava i opremanja Spomen sobe poginulih i nestalih Tigrova u Domovinskom ratu u Spomen domu Tigrova u Rakitju na lokaciji Stari Hrast 55., Sveta Nedelja

RASPISIVAČ NATJEČAJA:

Udruga TIGAR 90 / 91 Rakitje
Stari Hrast 55. Rakitje, 10347 Bestovje
OIB: 06248184777

PROVODITELJ NATJEČAJA:

Društvo arhitekata Zagreba
Trg bana J. Jelačića 3/1, 10000 Zagreb

IZRAĐIVAČI NATJEČAJNOG ELABORATA:

Prof. Mladen Jošić, ovlaštenu arhitekt (770)
Minja Jošić, dipl.ing.arh.

SADRŽAJ

I. TEKSTUALNI DIO

1. UVOD
2. SVRHA I CILJ NATJEČAJA
3. PODACI O PROSTORU
4. PROGRAMSKE SMJERNICE ZA IZRADU IDEJNOG RJEŠENJA
 - 4.1. SVRHA I CILJ PROJEKTA
 - 4.2. OBLIKOVANJE
 - 4.3. PROSTORNE SMJERNICE
 - 4.4. SMJERNICE ZA KRITERIJE ODABIRA RJEŠENJA
5. SADRŽAJ NATJEČAJNOG RADA
 - 5.1. GRAFIČKI DIO
 - 5.2. TEKSTUALNI DIO
 - 5.3. ELEKTRONIČKI OBLIK

II. GRAFIČKI DIO

1. LOKACIJA – POLOŽAJ U ŠIREM PROSTORU
2. NACRTI POSTOJEĆEG STANJA SPOMEN DOMA (IZ GLAVNOG PROJEKTA)
 - 2.1. SITUACIJA
 - 2.2. TLOCRT PRIZEMLJA SPOMEN DOMA MJ 1:200
 - 2.3. TLOCRT KATA SPOMEN DOMA MJ 1:200
 - 2.4. TLOCRT KROVA SPOMEN DOMA MJ 1:200
 - 2.5. PRESJECI SPOMEN DOMA MJ 1:200
 - 2.6. PROČELJA SPOMEN DOMA MJ 1:200
 - 2.7. TLOCRT I PRESJEK SPOMEN SOBE MJ 1:100
4. FOTODOKUMENTACIJA

III. PRILOZI

1. FILM – 25 GODINA 1. GARDIJSKA BRIGADA TIGROVI
2. MONOGRAFIJA – 1. GARDIJSKA BRIGADA TIGROVI
3. FOTOGRAFIJE SVIH POGINULIH I NESTALIH
4. GRBOVI, ZASTAVE, PRIZNANJA
5. KARTE AKCIJA IZ DOMOVINSKOG RATA

I. TEKSTUALNI DIO

1. UVOD

IZVADAK IZ POVJESNICE POSTROJBI TIGROVA

Razvojni put „Tigrova“ od Postrojbe MUP-a RH pa do Zbora narodne garde i Hrvatske vojske može se kronološki opisati po etapama, ali za Tigrove je to jedan, jedinstven i kontinuiran proces u kojem Tigrovi formalno mijenjaju naziv i organizacijski oblik postrojbe, ali suština koju čine ljudi, zadaće i karakter postrojbe, utemeljen na domoljublju, spremnosti na žrtvu, profesionalizmu i borbenoj uspješnosti kojoj je jedini imperativ pobjeda ... OSTAJE NEPROMIJENJEN.

Društveno politička zbivanja od polovine 1990. godine bila su karakteristična po nizu prijetnji koje su se nadvile nad Republikom Hrvatskom u kojoj su tek započeli demokratski procesi, uspostavljen višestranački sustav i voljom naroda izabrana nova hrvatska vlast. Agresivni planovi o stvaranju „Velike Srbije“, balvan revolucija i terorističke akcije srpskih pobunjenika potaknute i inscenirane iz Beograda, nasilno i protuustavno prekrjanje teritorijalnog ustroja Republike Hrvatske, prijetnja do zuba naoružane JNA koja se vremenom sve otvorenije stavljala u službu agresivne politike Slobodana Miloševića, ozbiljna prijetnja vojnim udarom s ciljem svrgavanja na demokratskim izborima izabrane hrvatske vlasti na čelu s prvim predsjednikom dr. Franjom Tuđmanom, sve to skupa bio je dovoljan razlog da se pristupi stvaranju i izgradnji hrvatskih obrambenih snaga koje je započelo restrukturiranjem policijskih snaga Republike Hrvatske.

5. kolovoza 1990. po prvi puta se postrojava 1800 hrvatskih redarstvenika pod hrvatskim barjakom, na policijskoj akademiji u Svetošimunskoj.

Događanja se ubrzavaju, prijetnje postaju sve veće, raste i spoznaja o tome da policija neće biti dovoljna za obranu Hrvatske države, pa se stoga pristupa ustrojavanju specijalnih snaga u okvirima MUP-a RH.

Početak listopada 1990., skupina od osamdesetak prvih Redarstvenika iz Svetošimunske na čelu s Darkom Rukavinom dolazi u bazu Rakitje i to je početak ustrojavanja „Jedinice za posebne zadatke MUP-a RH – Rakitje“. Zapovjedništvo ove postrojbe uz zapovjednika Darka Rukavinu činili su Josip Lucić – zamjenik zapovjednika, Zdravko Andabak – zapovjednik 1. čete, Jozo Milićević – zapovjednik 2. čete, Damir Šimunić – zapovjednik 3. čete, Marijan Mareković – zapovjednik 4. čete i Ivica Klen – zapovjednik 5. čete.

U mjesec dana kroz Rakitje je prošao veći broj Redarstvenika među kojima su mnogi upućeni u Policijske uprave diljem Hrvatske, a u Rakitju, ostaju oni najčvršći, oni koji su bili spremni na odricanje i žrtvu u čuvanju sigurnosti građana, javnog reda i mira, ustavno pravnog poretka, novoizabrane hrvatske vlasti i obrani Domovine.

Postrojba se do kraja 1990. godine razvija i doseže jačinu bojne. U tom periodu, osjećajući poziv Domovine, u Rakitju su se okupili dragovoljci iz svih krajeva Hrvatske, Bosne i Hercegovine, a bilo je i onih koji su došli i iz inozemstva ostavljajući miran život i sigurnost. Mnogi su iza sebe ostavili obitelj, posao, školu, prijatelje i prihvatili spremnost na bezuvjetnu žrtvu za Dom i Domovinu.

Dragovoljnost je bila u samom pristupanju postrojbi, a temeljni uvjet za prijem bio je ljubav prema Domovini i spremnost na žrtvu ispred svega, pa ako treba i polaganje vlastitog života. Od samih početaka „Tigrovi“ su bili rasterećeni svih ideoloških, rasnih i vjerskih podjela, a usredotočeni na za njih sveti cilj, **služiti hrvatskom narodu i Domovini**. To je bio temelj izgradnje zajedništva i snažnog kolektiva ispred kojeg su se rušile sve prepreke.

5. studenog 1990. Postrojba dobiva svoje obličje, u dobroj mjeri je popunjena, ima svoje zapovjedništvo, svoje čete, vodove, desetine, svoje dnevne zadaće i kratko rečeno, **postaje upotrebljiva snaga na koju se može ozbiljno računati**. Upravo stoga se ovaj dan slavi kao obljetnica svih Tigrova.

U tim turbulentnim vremenima „Tigrovi“ su obavljali niz zadaća i aktivnosti. Čuvali su najvažnije osobe političkog vrha Hrvatske, prvog predsjednika dr. Franju Tuđmana, Predsjednika Hrvatskog Sabora dr. Žarka Domljana, Predsjednika vlade Josipa Manolića, ministra unutarnjih poslova Josipa Boljkovca, ministra obrane gen. puk. Martina Špegelja, te Stjepana Mesića, predsjednika Predsjedništva SFRJ.

Uz važne osobe osiguravali su i najviše hrvatske institucije: Sabor, Vladu, MUP RH, rezidencijalne objekte, objekte od strateškog značaja kao što su HRT, Hrvatski radio, i skladišta naoružanja.

Pored prethodno navedenih zadaća, organizirano su učili i polagali ispite iz predmeta obaveznih za stjecanje policijskog zvanja i statusa službene ovlaštene osobe MUP-a RH.

Žestokom tempu rada i života postrojbe doprinijelo je i kontinuirano osposobljavanje za izvršavanje vojnih zadaća i ovladavanje novim naoružanjem koje je pristizalo u postrojbu.

Ne samo da su uz ATJ Lučko bili nositelji transporta i distribucije kupljenog naoružanja, već su bili i prvi koji su to novo oružje ispitali i uporabljivali. Rad na podizanju psihofizičkih i motoričkih sposobnosti svakog pojedinca i osposobljavanje za vojne zadaće kroz taktička uvježbavanja i vježbe bila je njihova svakodnevica.

Prve uzbune, intervencija u Dvoru, Glini, Petrinji, Pakracu, spremnost i odgovor na prijetnju vojnog udara JNA, izlazak te razmještaj na položajima za obranu Zagreba, Krvavi uskrs na Plitvicama gdje je pogiba Josip Jović kao prva žrtva Domovinskog rata, dio su samih početaka ratnog puta „Tigrova“ koji novi zamah dobiva osnivanjem Zbora narodne Garde, što je bila povijesna razdjelnica između vojske i policije.

U relativno kratkom, ali događajima intenzivnom periodu djelovanja, Jedinici za posebne namjene MUP-a RH Rakitje, kroz obavljanje niza važnih zadaća, kako policijskog tako i vojnog karaktera, postavljeni su temelji, oblikovan karakter i stvoreno ime „Tigrovi“.

Ustrojavanje 1. brigade Zbora narodne garde (ZNG) započelo je 15. svibnja 1991. godine u Zagrebu, od Jedinica posebne namjene MUP-a RH : Rakitje, Tuškanac, Pionirski grad i Vinica. Ljudi koji

su u kasnijem periodu postali okosnicom zapovjednog i borbenog sastava 1. brigade ZNG-a a kasnije 1. gardijske brigade, svoja su prva borbena iskustva stjecali kao redarstvenici Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, dragovoljno pristupivši u sastav navedenih policijskih postrojbi, a svi ratni zapovjednici 1. brigade ZNG-a, kasnije 1. gardijske brigade „Tigrova“, bili su pripadnici Jedinice za posebne zadatke MUP-a RH – Rakitje.

Slijedilo je ustrojavanje Zapovjedništva Brigade i pješačkih bojni koje se popunjavaju ljudstvom. Okosnicu čine dragovoljci, sposobni i čestiti mladići iz svih krajeva Hrvatske i iseljeništa. Prvim je zapovjednikom Brigade imenovan Josip Lucić, a njegovim zamjenikom Marijan Mareković.

Do kraja 1991. godine ustrojeno je šest pješačkih bojni, Oklopno-mehanizirana bojna i pristožerne rodovske postrojbe.

Brigadom su tijekom Domovinskog rata nakon Josipa Lucića zapovijedali Marijan Mareković i Jozo Milićević, a u vremenu od do u odsutnosti Joze Milićevića Eduard Butjer kao VD zapovjednika.

Tijekom 1991. godine 1. brigada ZNG-a – „Tigrovi“ sudjeluje u borbama na Istočnoslavonskom, Zapadnoslavonskom, Ličkom i Banovinsko-pokupskom bojištu.

Na Ličkom bojištu pripadnici „Tigrova“, držeći položaje na Ljubovu, u lipnju 1991. sudjeluju u osiguranju strateški važnih komunikacija, sprečavanju neprijateljske vojske u pokušaju zaposjedanja toga dijela Like te u održavanju nadzora nad širim područjem Plitvica.

U borbama za Hrvatsku Kostajnicu i Petrinju „Tigrovi“ sudjeluju do njihova pada, 13. odnosno 21. rujna 1991. godine. Nakon pada Hrvatske Kostajnice većina je branitelja zarobljena i odvedena u srpski koncentracijski logor Manjača u Bosni i Hercegovini.

Krajem ljeta 1991. godine „Tigrovi“ su, zajedno s ostalim postrojbama, uspjeli zaustaviti neprijateljski napad, ograničiti širenje bojišta na području zapadne Slavonije i obraniti Novu Gradišku i Novsku.

Blokadom i osvajanjem vojarni u Zagrebu, Dubokom Jarku, Velikoj Buni, Bjelovaru i Varaždinu, 1. brigada „Tigrovi“ dolazi do veće količine naoružanja i streljiva. To je omogućilo da se, uz šest pješačkih bojni, ustroji i oklopna bojna.

U jesen 1991., 1. brigada „Tigrovi“ uspješno izvodi prvu napadnu operaciju Hrvatske vojske nazvanu Orkan '91.

U travnju 1992., 1. brigada odlazi na Južno bojište gdje u teškim i iscrpljujućim borbama slama neprijateljsku ofenzivu i kreće u protunapad te oslobađa Ston, Slano i Čepikuće. Djelujući zajedno s 4. brigadom Zbora narodne garde, dijelom 2. brigade Zbora narodne garde, 163. brigadom Hrvatske vojske i ostalim postrojbama Hrvatske vojske, u razdoblju od travnja do listopada izvodi napadne operacije: Oslobođena zemlja, Tigar i Konavle. Deblokiran je opkoljeni Dubrovnik, a razbijena se neprijateljska vojska povlači u Trebinje. Noću s 20. na 21. listopada 1992. godine 1. brigada izvodi desant na Cavtat kojim je jug Hrvatske konačno oslobođen. U oslobađanju Juga Hrvatske Tigrovi su dali nemjerljiv doprinos, a svoje živote položilo je 106 pripadnika postrojbe.

Tijekom 1993., 1. brigada Zbora narodne garde preustrojava se u 1. gardijsku motoriziranu brigadu – „Tigrovi“ (1 gmtbr) i vrši se njezino intenzivno popunjavanje.

Od 22. do 27. siječnja hrvatske vojno-redarstvene postrojbe munjevitom akcijom, poznatom pod nazivom Maslenica, oslobađaju Zadarsko zaleđe. Zapovjednik 2.bojne 1. gardijske brigade Damir Tomljanović – Gavran na terenu je obnašao i dužnost zapovjednika 1. sektora, IZM Zadar – ZP Split (područje odgovornosti bojišnice: Benkovac, Obrovac i Gračac), od 17. ožujka 1993 godine, do pogibije 17.02.1994. godine.

Na Karlovačko-ogulinskom bojištu tijekom 1993. godine zona odgovornosti 1. gardijske brigade bila je šire područje grada Karlovca u smjeru Turnja i Duge Rese te područje Generalskog Stola s obje strane rijeke Mrežnice.

Vrijeme do početka povijesnih operacija i konačnog oslobođenja Domovine, Brigada je iskoristila za popunu, intenzivnu obuku i uvježbavanje.

Tigrovi su pobjedničku 1995. godinu dočekali spremni za povijesne zadaće. U operaciji Bljesak sudjeluje ojačana pješačka bojna, a tom je operacijom oslobođen do tada okupirani prostor zapadne Slavonije, od Starog Grabovca na zapadu do Nove Gradiške na istoku i od Pšunja na sjeveru do Stare Gradiške na jugu.

Pripadnici 1. gardijske brigade sudjelovali su u provedbi operacija Skok 2 i Ljeto '95. Zadaće u operaciji Ljeto '95 pripadnici 1. gardijske brigade izvršavaju na livanjskom području.

Izvođenjem operacije Ljeto '95 počele su pripreme za konačno oslobađanje okupiranih područja Republike Hrvatske. Osvojen je južni greben Dinare i stvoreni su uvjeti da se naše snage kroz Livanjsko polje približe Kninu, središtu srpske pobune u Hrvatskoj.

Za operaciju Oluja 1. gardijska brigada borbeno je angažirana u cjelokupnom sastavu, dakle sve raspoloživo ljudstvo i borbena tehnika. Djelovala je u sklopu Zbornog područja Gospić. Konačno su oslobođeni do tada okupirani hrvatski krajevi, a zapadna Bosna prestala je biti u neprijateljskom okruženju. Od početka Oluje, postrojbe 1. gardijske brigade na svim su pravcima napada prošle put od 400 km. Kod Topuskog se dana 8. kolovoza 1995. spajaju snage 1. i 2. gardijske brigade Hrvatske vojske. Tako su Tigrovi okončali svoju borbenu zadaću u oslobodilačkoj operaciji Oluja.

U rujnu 1995. godine pripadnici 1. gardijske brigade sudjeluju u provođenju operacije Una 95.

Tijekom Domovinskog rata ime Tigrova gradilo je oko jedanaest tisuća pripadnika. Rame uz rame, zajedno s Hrvatima, u toj su se brigadi borili i Bošnjaci, Slovenci, Albanci, Ukrajinci, Rusini, Srbi, Česi... U zagrebačkoj vojarni "Croatia" podignut je spomenik u znak sjećanja na 367 poginulih pripadnika. Nepoznata je sudbina šest nestalih; 191 Tigar prošao je torture neprijateljskih logora, a u izravnim je borbama ranjeno 1711 pripadnika.

U 1. gardijsku brigadu dragovoljno je pristupilo sto četrdeset pet žena. Četiri od njih dale su život za domovinu Hrvatsku.

Postrojba je iznjedrila niz generala Hrvatske vojske (Josip Lucić, Marijan Mareković, Ante Gotovina, Jozo Milićević, Ivan Korade, Ivan Kapular, Mate Ostović, Tomo Medved, Darko Rukavina, Josip Stojković, Zdravko Jakop).

Za ratne uspjehe 1. brigada i njezini pripadnici dobili su brojna priznanja i pohvale: od predsjednika Republike i vrhovnog zapovjednika Oružanih snaga, ministra obrane, načelnika Glavnog stožera Oružanih snaga Republike Hrvatske, zapovjednika zbornih područja.

Naraštaji koji dolaze, povjesničari i istraživači ocijenit će njezinu ulogu u Domovinskom ratu. Jedno je međutim sigurno: ime Tigrovi zlatnim će slovima biti upisano u suvremenoj hrvatskoj povijesti.

IZVORI:

- 1. gardijska brigada Hrvatske vojske Tigrovi: [monografija]. / glavni urednik Josip Lucić i Silvia Sinković. Zagreb: Znanje, 2015.
- Specijalna postrojba MUP-a RH Rakitje (monografija)
- izvodi iz povjesnice „Tigrova“ – govori na obljetnicama

2. SVRHA I CILJ NATJEČAJA

Cilj natječaja je izraditi idejno rješenje za spomeničku instalaciju (postav, uređenje i opremanje) Spomen sobe Tigrova u za to natječajnim programom predviđenom prostoru Spomen doma Tigrova, površine 72 m².

Spomenička instalacija treba omogućiti da svi zainteresirani posjetitelji, a posebno mladi (osnovne škole, srednje škole, fakulteti) kao prioritetna ciljana skupina, budu izvorno educirani o karakteru, tijeku i vrijednostima Domovinskog obrambenog rata, te da kroz umjetnički postav dožive veličinu žrtve „Tigrova“ ali i hrvatskih branitelja i hrvatskog naroda u širem smislu te da bolje shvate pravu vrijednost i snagu mira.

Videno i doživljeno u „Spomen sobi Tigrova“ treba jačati domoljubne osjećaje, ponos, samopouzdanje i poštovanje prema hrvatskim braniteljima i svim žrtvama ugrađenim u temelje moderne Republike Hrvatske.

3. PODACI O PROSTORU / POSTOJEĆE STANJE

Spomen dom Tigrova nalazi se u Rakitju, naselju u sastavu grada Sveta Nedelja, zapadno od Grada Zagreba, na adresi Ulica Stari hrast 55, Rakitje, 10437 Bestovje, na k.č.br. 41662/2 k.o. Rakitje. Navedena čestica dio je kompleksa vojarnje Vitez Damir Martić, u vlasništvu Republike Hrvatske.

Udruga Tigar 90/91 Rakitje ostvarila je 2007. godine na spomenutoj čestici pravo građenja na 30 godina te se temeljem pravomoćne građevinske dozvole iz 2009. godine, krajem 2011. godine pristupilo izgradnji Spomen doma, a koja je završena 2018. godine.

Zgrada Spomen doma Udruge Tigar 90/91 Rakitje

Zgrada Spomen doma je slobodnostojeća, višenamjenska građevina prvenstveno namijenjena za okupljanje i edukaciju svih pripadnika Tigrova i članova njihovih obitelji, ali i drugih hrvatskih branitelja iz užeg i šireg okruženja. Smještena je u istočnom dijelu građevne čestice, kolno-pješački pristup osiguran je internom prometnicom s parkiralištem s istočne strane, a ulazi u zgradu su projektirani kao dvostruki – u osi Spomen doma, i sa zapadne i s istočne strane zgrade.

Zgrada je dvoetažna - prizemlje i kat, s kosim drvenim krovom i neiskorištenim tavanom. U prizemlju su smješteni javni sadržaji – uz Spomen sobu tu je i predavaonica – učionica, restoran s kuhinjom i natkrivenom terasom, te sanitarni i pogonsko-servisni dio. Na katu se nalaze apartmani za povremeni smještaj članova Udruge koji nisu iz Zagreba, stan domara, te uredi Udruge i Ustanove.

Konstrukcija zgrade je tzv. mješovita s armirano-betonskom jezgrom oko stubišta i dizala te sustavom horizontalnih i vertikalnih armirano-betonskih serklaža s ispunama od šuplje opeke d=25 cm. Međukatna konstrukcija je monolitna armirano-betonska stropna ploča. Vanjska stolarija je PVC bijela s dvostrukim IZO staklom i roletama kao zaštitom od sunca.

Spomen soba

Predmet natječaja - Spomen soba Tigrova smještena je u prizemlju zgrade Spomen doma Tigrova, lako vidljiva i pristupačna s oba ulaza. Nalazi se na sjeverozapadnom uglu zgrade dvostrano orijentirana s otvorima dimenzija 160x200 cm na sjever i zapad. Dimenzije Spomen sobe iznose cca 7 m x 10 m, a ukupna površina 72 m². Svijetla visina od gotovog poda do izvedenog spuštenog „Armstrong“ stropa iznosi 339 cm, ukupna visina od gotovog poda do stropne ploče iznosi 420 cm, odnosno 395 cm do armirano betonskih greda (sve vidljivo na nacrtima postojećeg stanja). Postojeća podna obloga su sive keramičke pločice, obodni zidovi su od opeke 25 cm s armirano-betonskim serklažima, prozori su od PVC bijelih profila s dvostrukim IZO staklom. Unutrašnja vrata iz ulaznog hola drvena su, dvokrilna, dimenzija 162x200 cm.

4. PROGRAMSKE SMJERNICE ZA IZRADU IDEJNOG RJEŠENJA

4.1. SVRHA I CILJ PROJEKTA

Likovni postav, uređenje i opremanje Spomen sobe Tigrova se provodi u spomen, znak sjećanja i odavanja počasti svim poginulim (370) i nestalim (3) „Tigrovima“, u povijesnom slijedu nastajanja, razvoja i veličanstvenog ratnog puta, počevši 01.10.1990. godine kao Jedinica za posebne zadaće MUP-a RH - Rakitje, preko 1. brigade ZNG-a do legendarne 1. gardijske brigade HV-a.

Ratni put „Tigrova“ pokriva cjelokupno ratište Republike Hrvatske, obuhvaća sve branitelje „Tigrove“ iz svih krajeva Domovine i Iseljene Hrvatske, zahvaća sve povijesne trenutke i događaje od 05. listopada 1990. godine pa do kraja Domovinskog obrambenog rata. Uz navedeni broj poginulih i nestalih postoji i 1711 ranjenih, a do sada već i preko 500 umrlih „Tigrova“.

Završetkom izgradnje Spomen doma i uređenjem Spomen sobe Tigrova bit će stvoreni cjeloviti uvjeti za kvalitetno, dostojanstveno, istinito i trajno prenošenje sjećanja i svjedočanstva o karakteru Domovinskog obrambenog rata, mjestu i ulozi „Tigrova“, veličini žrtve i cijeni kojom je plaćena hrvatska sloboda i neovisnost, a posebno će se na ovaj način iskazati zahvalnost članovima njihovih obitelji.

S obzirom da su se „Tigrovi“ borili i ginuli s vjerom u Boga, ljubav, obitelj i Domovinu potrebno je idejnim rješenjem Spomen sobe Tigrova sugerirati važnost tih vrijednosti i naglasiti ih kroz umjetnički postav.

4.2. OBLIKOVANJE

Spomeničku instalaciju Spomen sobe Tigrova potrebno je oblikovati u dva dijela:

1. TRAJNI POSTAV - nepromjenjivi dio i

2. PROMJENJIVI POSTAV – za prigodne izložbe i manifestacije; koji će se moći nadograđivati i prilagođavati različitim situacijama, tematskim prigodama (državni praznici, obljetnice pojedinih događaja iz Domovinskog rata i slično) i ciljanim skupinama posjetitelja.

Trajni postav se sastoji od obaveznog izložbenog materijala i mogućeg dijela dodatnog autorskog materijala.

Obvezni dio trajnog postava izložbenog materijala sastoji se od arhivskih fotografija poginulih i nestalih Tigrova. Idejno rješenje trajnog i obaveznog dijela postava mora omogućiti lako sagledavanje fotografija svih poginulih i nestalih Tigrova i uključiti sljedeće informacije:

- Datum i mjesto rođenja poginulog/nestalog
- Datum pogibije (relativno vrijeme u odnosu na ukupno vrijeme trajanja rata)

Trajni postav mora uključiti i odgovarajuća obilježja duhovne i sakralne kulture te osigurati likovnu i fizičku vezu fotografija s eksponatima (materijalima) trajnog odnosno promjenjivog postava.

Posjetitelji kroz trajni postav, u trajanju od 10 do 15 minuta, moraju biti informirani o povijesnom tijeku Domovinskog rata odnosno o kontinuitetu razvoja „Tigrova“, njihovom domoljubnom i profesionalnom karakteru, ratnom putu i veličini žrtve koju su podnijeli u obrani Republike Hrvatske.

Potrebno je voditi računa o kapacitetu prostora Spomen dobe koja mora odjednom moći primiti 30 posjetitelja.

Promjenjivi postav izložbenog materijala predstavlja autorski izbor iz dostupnih materijala (povijesno-dokumentacijskog materijala, slika i video prikaza) prema ideji natjecatelja.

Materijali promjenjivog postava sastoje se od:

- Fotografije i filmove s ratišta, prikaze bojeva i operacija u kojima su Tigrovi sudjelovali
- Fotografije izgrađenih spomenika poginulima Tigrovima
- Fotografije iz života poginulog/nestalog (djetinjstvo, obitelj, ratne slike i slično ...)

U njega mogu biti uključeni i drugi dodatni ovdje navedeni materijali koji se uklapaju u cilj uređenja prostora i autorsku koncepciju.

Promjenjivi dio postava investitor zamišlja kao digitalnu hardversko-softversku instalaciju koja korištenjem moderne informatičke tehnologije omogućava željenu tematsku i programsku prilagodbu spomeničkog postava, daje dinamičnost cjelokupnom postavu te omogućava interaktivni odnos s posjetiteljima.

Prostor je potrebno osvjetliti i ozvučiti u skladu s koncepcijom autora. Scenarij izložbene prezentacije može sugerirati vizualne i/ili zvučne slike uloženi napora i žrtve „Tigrova“ u ostvarenju demokracije, neovisnosti i slobode domovine. Autori mogu nuditi i druga rješenja koja smatraju kvalitetnijima.

Prostor promjenjivog postava treba omogućiti provedbu što više različitih scenarija izlaganja i događaja.

Od natjecatelja se očekuje kreativan doprinos prostoru i izložbenom materijalu u kojem će se arhitektonskim i dizajnerskim djelovanjem obavezni i dodatni (prvi i drugi dio) izložbeni eksponati prezentirati mladima/posjetiteljima na privlačan način poštujući dostojanstvenost teme i sadržaja. Spomen soba treba postati oblikovno jedinstveno mjesto na kojem se istovremeno uči povijest i kultura prostora. Natječajnim programom traži se ideja 21. stoljeća!

Procijenjena vrijednost ukupnih troškova za uređenje, opremanje i stavljanje u funkciju Spomen sobe Tigrova nakon izbora idejnog rješenja kreće se u rasponu od 800.000,00 do 900.000,00 kuna.

Investicijska svota mora biti dostatna za kompletno uređenje interijera Spomen sobe i izradu ukupnog izložbenog materijala. U cijenu je uključena sva potrebna fiksna i pomična oprema nužna za provedbu koncepcije organizacije prostora i funkcioniranja izloženih materijala.

4.3. PROSTORNE SMJERNICE

Idejnim rješenjem uređenja, likovnog postava i opremanja Spomen sobe moguće je, u okviru ukupnih predviđenih troškova, djelovati na sve stranice zadanog prostora (predvidjeti izmjene postojećeg spuštenog stropa, podne obloge, ugradnje potrebnih građevinskih elemenata, opreme i drugog).

Zbog velikog broja prozorskih otvora, odnosno nepovoljnog odnosa zida i prozora, moguće je zatvarati postojeće prozore (pomičnim) pregradama prema vlastitoj koncepciji.

Postojeće instalacije grijanja i hlađenja moguće je prilagoditi ili zamijeniti odgovarajućim u skladu s koncepcijom autora prijedloga. Svi radovi moraju biti uključeni u visinu predviđene investicije.

4.4. SMJERNICE ZA KRITERIJE ODABIRA RJEŠENJA

Ocjenjivački sud definirati će detaljne kriterije za odabir najboljih radova prema sljedećim smjernicama:

Obavezne smjernice

- Poštivanje uvjeta natječaja
- Poštivanje korištenja obaveznog dijela izložbenog materijala
- Dostojanstvenost ponuđene koncepcije uređenja prostora

Dodatne smjernice

- Inovativnost ponuđene koncepcije
- Privlačnost ponuđene koncepcije
- Privlačnost upotrijebljenog dodatnog izložbenog materijala

5. SADRŽAJ NATJEČAJNOG RADA

Natjecatelj prema priloženom Natječajnom elaboratu i Uvjetima natječaja izrađuje idejno rješenje uređenja, likovnog postava i opremanja Spomen sobe poginulih i nestalih Tigrova u Domovinskom ratu koje sadrži sljedeće priloge:

5.1. GRAFIČKI DIO

5.1.1. Grafički prikazi idejnog rješenja Spomen sobe u zadanom mjerilu:

- tlocrt postava MJ 1:20 (1:50)
- tlocrt poda MJ 1:20 (1:50) (ako se mijenja)
- tlocrt stropa MJ 1:20 (1:50) (ako se mijenja)
- karakteristični uzdužni presjek (1 ili više) MJ 1:20 (1:50)
- karakteristični poprečni presjek (1 ili više) MJ 1:20 (1:50)
- svi pogledi MJ 1:20 (1:50)
- karakteristični detalji elemenata izložbenog postava MJ 1:10, 1:5 (prema specifičnostima rješenja)
- karakteristični detalji izložbenih eksponata MJ 1:10, 1:5 (prema specifičnostima rješenja)
- najmanje dva (2) prostorna prikaza cjelovitog rješenja

5.1.2. Grafički prikazi idejnog rješenja s varijantnom promjenjivog postava Spomen sobe u zadanom mjerilu:

- tlocrt MJ 1:50
- karakteristični presjeci MJ 1:50

Propisuje se format 70x100cm, vertikalno (portrait), nekaširano, za sve grafičke priloge uz upotrebu minimalnog mogućeg broja listova koji su potrebni za razumijevanje rada, a najviše do pet (5) listova.

5.2. TEKSTUALNI DIO

- 2.1. Popis svih priloga natječajnog rada
 - 2.2. Obrazloženje koncepta idejnog rješenja likovnog postava i uređenja Spomen sobe
 - 2.3. Opis upotrijebljenih materijala i opreme, elemenata trajnog i promjenjivog postava i eksponata
 - 2.4. Uz tekstualno obrazloženje treba uvezati i sve listove s nacrtima smanjenima na A4.
- Tekstualni dio elaborata mora biti uvezan u formatu A4 u 3 (tri) primjerka.

5.3. ELEKTRONIČKI OBLIK

Svi grafički i tekstualni prilozi predaju se obvezno i na CD ili DVD mediju u PDF formatu, sa svim grafičkim priložima u mjerilima isprintanih plakata kao i DOC ili DOCX file teksta.

1. LOKACIJA – POLOŽAJ U ŠIREM PROSTORU

2. NACRTI POSTOJEĆEG STANJA SPOMEN DOMA (IZ GLAVNOG PROJEKTA)

2.1. SITUACIJA	MJ 1:1000
2.2. TLOCRT PRIZEMLJA SPOMEN DOMA	MJ 1:200
2.3. TLOCRT KATA SPOMEN DOMA	MJ 1:200
2.4. TLOCRT KROVA SPOMEN DOMA	MJ 1:200
2.5. PRESJECI SPOMEN DOMA	MJ 1:200
2.6. PROČELJA SPOMEN DOMA	MJ 1:200
2.7. TLOCRT I PRESJEK SPOMEN SOBE	MJ 1:100

3. FOTODOKUMENTACIJA

II. GRAFIČKI DIO